

LIETUVOS RESPUBLIKOS VADOVYBĖS APSAUGOS ĮSTATYMO PROJEKTO AIŠKINAMASIS RAŠTAS

1. Projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos vadovybės apsaugos įstatymo pakeitimo projektas (toliau – Projektas) buvo parengtas siekiant peržiūrėti bei išsamiai ir nuosekliai reglamentuoti tarnybos Vadovybės apsaugos departamente prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Departamentas) sąlygas bei veiklos organizavimo tvarką, darbo apmokėjimo ir karjeros sistemą bei šios institucijos pareigūnų statusą taip, kad būtų sukurta prielaidų Departamentui kaip įmanoma efektyviau siekti pagrindinio ir svarbiausio jam pavesto uždavinio – užtikrinti svarbiausių Lietuvos Respublikos valstybės valdžios institucijų saugumą.

Valstybės valdžią Lietuvoje vykdo Lietuvos Respublikos Seimas, Lietuvos Respublikos Prezidentas ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė (Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnis). Šios institucijos kartu yra ir vieni iš pagrindinių nacionalinio saugumo užtikrinimo subjektų (Lietuvos Respublikos nacionalinio saugumo pagrindų įstatymo 2 straipsnis). Šių valstybės valdžios institucijų saugumas yra Lietuvos, kaip nepriklausomos demokratinės respublikos stabilumo, raidos ir Konstitucinės santvarkos garantas. Lietuvos ir užsienio valstybių vadovų (toliau – pirmieji asmenys) saugumo garantavimas (užtikrinimas) yra valstybinės reikšmės funkcija, kurią vykdant realizuojama bendra valstybės politika pirmųjų asmenų saugumo užtikrinimo srityje. Departamentas, vykdydamas jam pavestus uždavinius, prisideda prie Lietuvos nacionalinio saugumo ir Konstitucinės santvarkos stabilumo užtikrinimo.

Saugūs užsienio valstybių vadovų vizitai Lietuvoje yra gerų tarpvalstybinių santykių ir Lietuvos kaip patikimos partnerės garantas. Departamentas užtikrina užsienio valstybių vadovų saugumą jiems lankantis Lietuvoje ir tuo prisideda prie gerų tarpvalstybinių santykių stiprinimo, Lietuvos, kaip patikimos partnerės įvaizdžio palaikymo (vizito metu įvykę incidentai galėtų neigiamai įtakoti Lietuvos tarpvalstybinius santykius, konfrontacijų atsiradimą, sustiprėjimą).

Departamentas, realizuodamas bendrą valstybės politiką pirmųjų asmenų saugumo užtikrinimo srityje, taip pat oficialių svečių vizitų ir renginių metu faktiškai vykdo saugumo užtikrinimo priemonių reguliavimo ir tarpinstitucinio koordinavimo funkcijas (kontaktai su Užsienio reikalų ministerija, policija, pasienio tarnybomis, medikais, ugniagesiais ir t.t.).

Galiojantis Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statusas nustato, kad vidaus tarnybos sistema tai – vidaus reikalų, teisingumo ir finansų ministrams pavestų valdymo sričių statutinių įstaigų ir vidaus tarnybos sistemos pareigūnų visuma ir ryšiai tarp jų. Esama vidaus reikalų sistema apima kelias skirtingų ministrų valdymo sritis bei daug įstaigų ir Departamentas yra viena iš jų, tačiau Departamento veiklos sritis yra specifinė ir iš esmės nesusijusi su įprastais vidaus reikalų įstaigų uždaviniais – viešojo saugumo užtikrinimu plačiąja prasme bei ikiteisminio tyrimo įstaigų funkcijų vykdymu.

Atsižvelgiant į Departamento veiklos specifiką ir vykdomų funkcijų dinamiškumą į tarnybą priimamiems pareigūnams turėtų būti taikomi aukštesni išsilavinimo, nepriekaištingos reputacijos, sveikatos ir fizinio pasirengimo reikalavimai, lankstesnė darbo organizavimo, darbo ir poilsio režimo nustatymo sistema. Tačiau esant dabartinėms darbo apmokėjimo sąlygoms į Departamentą sunku pritraukti ir išlaikyti tarnyboje kvalifikuotus specialistus. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad 2017 m. Departamente buvo neužimtos 97 pareigybės, 2018 m. – 96. Siekiant užpildyti pareigybės 2017 m. buvo organizuoti dveji įvadiniai mokymai, kuriuos baigė 16 kursantų, 2018 m. buvo planuoti dveji, tačiau neatrinkus reikiamo kursantų skaičiaus, vyko tik vieneri įvadiniai mokymai, kuriuos baigė 9 kursantai. 2017 m. buvo skelbtos 8 atrankos į 42 laisvas pareigybės, tačiau priimta tik 13 naujų pareigūnų, 2018 m. – 10 atrankų į 53 pareigybės, tačiau priimta tik 16 naujų pareigūnų. Jeigu išliks pastarųjų metų tendencija dėl naujų pareigūnų priėmimo (2017 m. dviem pareigūnais priimta

mažiau nei atleista, 2018 m. priimta vienu pareigūnu daugiau nei atleista) ir atsižvelgiant į numatomą kartų kaitą Departamentas neišvengiamai susidurs su personalo stygiu.

Kadangi Vidaus tarnybos statutas suteikia teisę pareigūnams dirbti kitą darbą, o darbo apmokėjimas Departamente nėra konkurencingas, dirbančių kitą darbą Departamento pareigūnų skaičius per pastaruosius metus vis didėja: 2017 m. tokių Departamente buvo 99, 2018 m. – 111, 2019 m. pirmąjį pusmetį – net 130 asmenų. Tai kelia pavojų, kad nukentės pareigūnų darbo kokybė Departamente, kai tarp pamainų laisvas laikas vietoje poilsio naudojamas kitam darbui, be to, kyla neteisėtos įtakos pareigūnams rizika (priklausomybė nuo darbdavio kitose pareigose ir galimybė daryti pareigūnui poveikį). Todėl tikslinga Departamento pareigūnams taikyti apribojimą dirbti kitą darbą, galimus finansinius praradimus kompensuojant priemonėmis, didinančiomis tarnybos patrauklumą.

Tarnybos patrauklumo didinimas svarbus ne tik siekiant išlaikyti dirbančius kvalifikuotus specialistus, bet ir siekiant priimti aukštos kvalifikacijos, fiziškai stiprius ir motyvuotus pareigūnus, sudarant prielaidas pretendentų skaičiaus didėjimui bei didesnei konkurencijai atrankų metu. Aptartų aplinkybių visuma sąlygoja būtinybę peržiūrėti esamą Departamento darbo užmokesčio sistemą, kad ji atitiktų pareigūnams keliamus aukštesnius reikalavimus ir kompensuotų pareigūnams taikomus apribojimus, t. y., būtų suteiktos veiklos specifika atitinkančios garantijos dėl pareigūnų statuso ir tarnybos sąlygų.

Tačiau Departamentui esant vidaus reikalų sistemos dalimi bet koks Departamento kaip vieningos sistemos dalies veiklos reglamentavimo pakeitimas paliečia ir kitas vidaus reikalų sistemos įstaigas. Tai sąlygoja esamos sistemos ir teisinio reglamentavimo nelankstumą ir inertiškumą bei mažą imlumą naujovėms, o Departamentas turėtų būti institucija, gebančia dinamiškai reaguoti į nuolat kintančią situaciją, kad būtų operatyviau vykdomi su saugumu susiję saugomų asmenų nurodymai, išsaugota jautri informacija, kuria, laikantis principo „būtina žinoti“, disponuotų tik pats Departamentas.

Dalyvaujant Europos svarbių asmenų apsaugos tarnybų tinklo ir Pasaulinės asmenų apsaugos tarnybų asociacijos veikloje pastebimos tendencijos saugomų asmenų apsaugą vykdančioms tarnyboms tapti savarankiškoms ir turėti kuo trumpesnę valdymo grandinę, įtakojančią sprendimų priėmimą. Šiandien Europoje praktika yra skirtinga ir pirmųjų asmenų apsaugos funkcija yra vykdoma tiek savarankiškų įstaigų, tiek ir priskirta tarnyboms, analogiškoms krašto apsaugos, valstybės saugumo užtikrinimo tarnyboms. Lenkijos gimininga Departamentui tarnyba „SOP“ yra savarankiška ir greta Lenkijos vadovų, pagrindinių valstybės institucijų vykdo ir ambasadų užsienyje apsaugą. Bulgarijos gimininga Departamentui tarnyba „NSO“ yra savarankiška ir jos pareigūnai turi karinius laipsnius, nežiūrint į tai, kad tarnyba nėra susieta su Krašto apsaugos ministerija. Rumunijos tarnyba „SPP“ – savarankiška statutinė įstaiga, nepriskirta nei vidaus reikalų, nei krašto apsaugos sričiai. Latvijoje Prezidentą saugo Karo policija, o visus kitus asmenis – Valstybės saugumo tarnyba. Danijoje, Suomijoje ir Šveicarijoje šią funkciją vykdo nacionalinio saugumo (žvalgybos) institucijos.

Atsižvelgiant į tai siūloma ir Lietuvos Respublikoje pirmųjų asmenų saugumo užtikrinimo valstybinės reikšmės tikslinę funkciją iš viešojo saugumo srities perkelti į nacionalinio saugumo ir tarpvalstybinių santykių sritį, Departamentą pertvarkant į Lietuvos Respublikos vadovybės apsaugos tarnybą, kuri vykdytų specifinę, atskiros ministerijos valdymo sričiai nepriskirtą valstybinės reikšmės funkciją – Lietuvos vadovų bei užsienio valstybių vadovų (Lietuvos Respublikos oficialių svečių) apsaugą. Ši tarnyba pagal savo veiklos pobūdį užtikrintų ir Lietuvos Respublikos diplomatinį atstovybių (prireikus – ir ambasadorių), konsulinių įstaigų ir specialiųjų misijų (toliau – atstovybės) pastatų, turto ir asmenų apsaugos funkciją, perimant ją iš Lietuvos policijos. Ši funkcija labiau sietina ne su Lietuvis policijai priskirtomis viešosios tvarkos užtikrinimo ar ikiteisminių tyrimų atlikimo funkcijomis, o su objektų ir asmenų saugumo užtikrinimu, specialaus režimo nustatymu, leidimų sistemos įvedimu, lankytojų patikra, įslaptintos informacijos apsaugos reikalavimų laikymosi užtikrinimu, pagal kompetenciją dalyvavimu atstovybių ekstremalių situacijų prevencijos ir valdymo veiksmuose. Departamento pareigūnai ir šiuo metu jau turi pakankamai patirties konsultuojant diplomatines atstovybes dėl techninių saugumo priemonių įrengimo, nuolat kelia kvalifikaciją ir yra mokomi apsaugos organizavimo,

profesinės veiklos taktikos, informacinių technologijų, darbo su technine įranga (ryšių įranga, stebėjimo ir kontrolės sistemomis, bagažo kontrolės įranga, jonizuojančios spinduliuotės aptikimo įranga), šaudybos, teisės pagrindų, profesinės etikos ir etiketo, diplomatinio protokolo, profesinės psichologijos ir kovinių imtynių, pirmosios medicininės pagalbos teikimo ir kitų disciplinų, būtinų užtikrinant diplomatinį atstovybių apsaugą. Pažymėtina, kad Vadovybės apsaugos tarnyba saugotų tik Lietuvos Respublikos atstovybes užsienyje, o Lietuvos policija saugotų užsienio šalių atstovybes Lietuvoje kaip ir anksčiau. Pabrėžtina, kad užsienio šalių atstovybių patalpų neliečiamybė yra absoliuti, todėl tokiais atvejais Lietuvos (kaip priimančiosios šalies) pareiga – užtikrinti tik išorinę apsaugą, o tai neabejotinai susiję su viešosios tvarkos užtikrinimu prie minėtų objektų. Policijos įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 2 punktą numato, kad vienas iš pagrindinių policijos uždavinių yra būtent viešosios tvarkos užtikrinimas. Tuo tarpu Vadovybės apsaugos tarnyba užsienyje saugotų ne tik diplomatinį atstovybių pastatus, bet vykdytų ir jų vidinę apsaugą, nustatydama juose leidimų sistemą, vykdydama lankytojų patikrą, panaudodama prevencines, technines ir kitas priemones.

Projekto tikslas – pakeisti galiojantį teisinį reglamentavimą, susijusį su Departamento teisiniu statusu, Departamento pareigūnų statusu ir tarnybos Departamente sąlygomis.

Projekto uždaviniai – peržiūrėti tarnybos Departamente organizavimo sąlygas, padidinti tarnybos Departamente patrauklumą ir taip sudaryti Departamente sąlygas efektyviai vykdyti jam pavestus uždavinius ir nustatytas funkcijas.

Kartu su Projektu yra teikiami 27 lydimieji įstatymų pakeitimo projektai, kuriais siekiama galiojančias teisės aktų nuostatas suderinti su siūlomomis naujovėmis bei inkorporuoti Projektą į teisinę sistemą.

2. Projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Projektą parengė Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami projekte aptarti teisiniai santykiai

Šiuo metu Departamentas yra viena iš vidaus reikalų statutinių įstaigų, o Departamento pareigūnai yra statutiniai valstybės tarnautojai, jų statusą ir tarnybos sąlygas apibrėžia Vadovybės apsaugos įstatymas, Vidaus tarnybos statutas, tam tikra apimtimi ir Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymas.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Projektu siekiama, įvertinus aptartą veiklos specifiką, naujai siūlomų vykdyti funkcijų pobūdį, sudaryti teises prielaidas Departamentui vykdyti veiklą kaip savarankiškai biudžetinei įstaigai – Lietuvos Respublikos vadovybės apsaugos tarnybai (toliau – Tarnyba), taip pat tobulinti veiklos organizavimo sistemą, pareigūnų karjeros sistemą, nustatyti konkurencingą darbo užmokestį ir įtvirtinti Tarnybos pareigūno statusą, atitinkantį Tarnybos vietą valstybės institucijų sistemoje, jai keliamus reikalavimus ir pavestų uždavinių svarbą.

Priėmus įstatymą, padidės Tarnybos patrauklumas, bus sudaromos šiai institucijai prielaidos tinkamai vykdyti jai pavestas funkcijas. Priimant minėtus pakeitimus, bus siekiama šių rezultatų:

1) Nustatyti, kad Tarnyba yra Vyriausybei atskaitinga įstaiga ir įtvirtinti šios institucijos specifiką ir tarnybos joje ypatumus.

2) Nustatyti, kad Tarnybos pareigūnas – tai valstybės pareigūnas, Projektu dėstomo įstatymo nustatyta tvarka priimtas į Tarnybą. Tokiu būdu Tarnybos pareigūnui būtų suteiktas Tarnybos uždavinius, funkcijas ir vietą valstybės institucijų sistemoje atitinkantis statusas.

3) Įtvirtinti naują karjeros ir darbo apmokėjimo sistemą vietoje esamo reglamentavimo, nustatant kintamą pareiginę algą, priklausančią išimtinai nuo pareigūno pasiekimų tarnyboje. Asmeniui,

paskirtam į pareigas Tarnyboje (išskyrus Tarnybos direktorių ir jo pavaduotojus), būtų nustatoma pirmoji iš šešių galimų tarnybos pakopų. Pareigūno tarnybą įvertinus labai gerai arba tris kartus iš eilės – gerai, būtų nustatoma aukštesnė tarnybos pakopa, lemianti didesnę pareiginę algą. Kiekvienai pareigybei siūloma nustatyti šešias tarnybos pakopas, taigi ir šešis pareiginės algos variantus, o tai leistų ilgesnį laiką motyvuoti pareigūnus siekti geriausių darbo rezultatų ir nedelsiant reaguoti į tarnybinės veiklos rezultatų suprastėjimą. Atitinkamomis priemonėmis būtų kuriamos prielaidos horizontaliai karjerai, specialistų lygmens pareigūnams palankesnis reglamentavimas, didinantis visų pirma jų motyvaciją. Tokie pakeitimai įtvirtintų aiškesnę, teisiškai labiau pagrįstą ir visai valstybei plačiuoju požiūriu naudingesnę karjeros ir darbo apmokėjimo sistemą, kuri skatintų Tarnybos darbo efektyvumą bei neabejotinai gerintų jo kokybę ir leistų atsisakyti neefektyvių bei produktyvaus darbo neskatinančių priemonių.

4) Nustatyti ne ilgesnį kaip 12 mėnesių išbandymo laikotarpį naujai į Tarnybą priimamiems pareigūnams. Išbandymo laikotarpis šiuo atveju būtų skirtas darbdavio interesų užtikrinimui, siekiant atrinkti darbui tik pačius geriausius aukštos kvalifikacijos ir tinkamų tarnybai dalykinių ir asmeninių savybių pareigūnus. Šiuo metu Departamentas pastebi, kad asmens tinkamumas tarnybai (jo lojalumas, patikimumas ir pan.) atsiskleidžia ne iš karto, o per ilgesnį (iki 1 metų) tarnybos laikotarpį.

5) Nustatyti didesnę negu esamas Tarnybos pareigūnų darbo užmokestį, atsisakant šiuo metu pareigūnams mokamų butpinigių (kurie šiuo metu sudaro apytiksliai 4-5 procentus nuo pareigūnų darbo užmokesčio) ir važiavimo išlaidų kompensavimo. Taip pat dalis pareigūnų neteks turėtos priemokos už darbą, kuris tiesiogiai susijęs su saugomų asmenų fizine apsauga, mokėtos Vidaus tarnybos statuto nustatyta tvarka. Pažymėtina, kad dėl siūlomos Projekto įsigaliojimo nuostatos didelei daliai Tarnybos pareigūnų iš karto įsigaliojus įstatymui darbo užmokestis ženkliai nepasikeistų, tačiau jiems atsivertų didesnės karjeros perspektyvos, o maksimalus siūlomas darbo užmokestis galėtų būti pasiektas per kelerius ar net keliolika metų. Reikšmingesnis darbo užmokesčio padidėjimas iš karto įsigaliojus įstatymui (iki 28 proc.) – numatomas tik žemiausias pareigas einantiems Tarnybos pareigūnams arba į jas dar tik pretenduojantiems asmenims. Tai leistų į tarnybą jau netrukus pritraukti naujų, perspektyvių specialistų. Pažymėtina, jog vienas iš pagrindinių Projekto tikslų būtų ir yra keliamiems reikalavimams adekvataus darbo užmokesčio nustatymas visų pirma specialistų lygmens, o ne vadovaujamą darbą dirbantiems pareigūnams, todėl šiai grandžiai numatytas didžiausias darbo užmokesčio, kuris galėtų būti gaunamas ilgalaikėje perspektyvoje, didėjimas.

6) Įtvirtinti tarnybinius rangus, vietoj tarnybinių laipsnių ir nustatyti atitinkamus priedus už juos.

7) Šalinti kitus galiojančio reglamentavimo trūkumus, nustatant kitokį darbo laiko reglamentavimą (paros ir savaitės darbo laiko trukmė nebūtų ribojama ir priklausytų nuo tarnybos poreikių, tačiau pareigūnams būtų taikoma suminė darbo laiko apskaita ir pareigūnų darbo laiko norma būtų vidutiniškai 40 valandų per savaitę (7 dienų laikotarpį) skaičiuojant per visą apskaitinį laikotarpį) nustatant priėmimo į tarnybą sąlygas ir reikalavimus, tikslinant nepriekaištingos reputacijos sąvoką ir priėmimo į tarnybą ribojimus, panaikinant pareigūnų teisę dirbti kitą darbą, įtvirtinant galimybę, esant tarnybiniam būtinumui, pareigūnui laikinai pavesti atlikti kitas pareigas.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priėmus įstatymą, padidės Tarnybos patrauklumas, sumažės administracinė našta, sutrumpės sprendimų priėmimo procesas, dėl ko bus greičiau įgyvendinamos pavestos tarnybai užduotys.

6. Kokią įtaką įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Įstatymo priėmimas neturės įtakos kriminogeninei situacijai, korupcijai.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Įstatymo priėmimas ir įgyvendinimas neturės įtakos verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Siekiant tinkamai inkorporuoti Projekte siūlomas teisinio reguliavimo priemones, kartu šie teikiami įstatymų projektai:

- 1) Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statutas;
- 2) Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksas;
- 3) Lietuvos Respublikos poligrafo naudojimo įstatymas;
- 4) Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatymas;
- 5) Lietuvos Respublikos nacionalinio saugumo pagrindų įstatymas;
- 6) Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymas;
- 7) Lietuvos Respublikos karo padėties įstatymas;
- 8) Lietuvos Respublikos viešojo saugumo tarnybos įstatymas;
- 9) Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymas;
- 10) Lietuvos Respublikos ginkluotos gynybos ir pasipriešinimo agresijai įstatymas;
- 11) Lietuvos Respublikos Prezidento įstatymas;
- 12) Lietuvos Respublikos karo prievolės įstatymas;
- 13) Lietuvos Respublikos pareigūnų ir karių valstybinių pensijų įstatymas;
- 14) Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymas;
- 15) Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymas;
- 16) Lietuvos Respublikos krašto apsaugos sistemos organizavimo ir karo tarnybos įstatymas;
- 17) Lietuvos Respublikos rinkliavų įstatymas;
- 18) Lietuvos Respublikos policijos įstatymas;
- 19) Lietuvos Respublikos įstatymas „Dėl Respublikos Prezidento, Seimo Pirmininko, Ministro Pirmininko ir oficialių svečių apsaugos departamento nuostatų patvirtinimo“;
- 20) Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymas;
- 21) Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymas;
- 22) Lietuvos Respublikos nepaprastosios padėties įstatymas;
- 23) Lietuvos Respublikos sprogmenų apyvartos kontrolės įstatymas;
- 24) Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymas;
- 25) Lietuvos Respublikos civilinės saugos įstatymas;
- 26) Lietuvos Respublikos valstybės herbo, kitų herbų ir herbinių ženklų įstatymas;
- 27) Lietuvos Respublikos vidaus kontrolės ir vidaus audito įstatymas.

9. Ar projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo ir Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas.

10. Ar projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Projektas neprieštaruja Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatoms ir Europos Sąjungos dokumentams.

11. Ar įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Priėmus įstatymo projektą, turės būti keičiami šie įgyvendinamieji teisės aktai:

- 1) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. kovo 5 d. nutarimas Nr. 284 „Dėl Vadovybės apsaugos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos nuostatų patvirtinimo“;
- 2) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. lapkričio 27 d. nutarimas Nr. 1485 „Dėl oficialių svečių priėmimo Lietuvos Respublikoje tvarkos patvirtinimo“;
- 3) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. balandžio 20 d. nutarimas Nr. 436 „Dėl užsieniečių, kuriems draudžiama atvykti į Lietuvos Respubliką, nacionalinio sąrašo sudarymo ir tvarkymo taisyklių patvirtinimo“;
- 4) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. birželio 26 d. nutarimas Nr. 658 „Dėl garantijų Lietuvos Respublikos Prezidentei Daliai Grybauskaitei, nutrūkus jos įgaliojimams“;
- 5) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. sausio 3 d. nutarimas Nr. 27 „Dėl Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo įgyvendinimo saugiojo valstybinio duomenų perdavimo tinklo valdymo srityje“;
- 6) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. birželio 15 d. nutarimas Nr. 739 „Dėl ginklų ir šaudmenų vežimo“;
- 7) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. kovo 6 d. nutarimas Nr. 222 „Dėl valstybės investicijų 2019–2021 metų programoje numatytų valstybės kapitalo investicijų paskirstymo pagal asignavimų valdytojus ir investicijų projektus (investicijų projektų įgyvendinimo programas)“;
- 8) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013 m. vasario 6 d. nutarimas Nr. 108 „Dėl kriminalinės žvalgybos subjektų sąrašo patvirtinimo ir jų kriminalinės žvalgybos masto nustatymo“;
- 9) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2016 m. lapkričio 23 d. nutarimas Nr. 1162 „Dėl specialiųjų priemonių specifikacijos ir specialiųjų priemonių panaudojimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;
- 10) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2016 m. lapkričio 30 d. nutarimas Nr. 1190 „Dėl Pareigūnų parengimo veikti situacijomis, susijusiomis su psichinės, fizinės prievartos, šaunamojo ginklo ar sprogmenų naudojimu, ir jų sugebėjimo veikti tokiomis situacijomis tikrinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;
- 11) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. balandžio 24 d. nutarimas Nr. 358 „Dėl ministerijų, Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos, Vyriausybės įstaigų ir įstaigų prie ministerijų, kitų valstybės institucijų ir įstaigų sąrašą pagal grupes patvirtinimo“;
- 12) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. rugsėjo 12 d. nutarimas Nr. 918 „Dėl Lietuvos Respublikos radiacinės saugos įstatymo įgyvendinimo“;
- 13) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 13 d. nutarimas Nr. 820 „Dėl Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo įgyvendinimo“;
- 14) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013 m. kovo 27 d. nutarimas Nr. 256 „Dėl valstybinių mobilizacinių užduočių valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms skyrimo“;
- 15) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. spalio 19 d. nutarimas Nr. 1090 „Dėl vidaus reikalų ministro valdymo srities įstaigų saugomų pirmos ir antros kategorijos nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių įmonių ir joms priklausančių ar jų valdomų nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių įrenginių ir turto bei kitų svarbių valstybės objektų“;
- 16) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2016 m. gruodžio 28 d. nutarimas Nr. 1278 „Dėl administracinių teisės pažeidimų registro reorganizavimo ir administracinių nusižengimų registro nuostatų patvirtinimo“;
- 17) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2016 m. rugsėjo 7 d. nutarimas Nr. 900 „Dėl Vadovybės apsaugos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos rašytinio pritarimo (suderinimo) dėl naujų statinių statybos, statinių rekonstravimo, jų paskirties keitimo saugomų objektų apsaugos zonose, žemės sklypų ir (ar) statinių saugomų objektų apsaugos zonose perleidimo, nuomos ar panaudos sandorių

sudarymo išdavimo tvarkos aprašo patvirtinimo ir saugomų objektų apsaugos zonose statomų ar rekonstruojamų statinių maksimalaus aukščio nustatymo“;

18) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. vasario 26 d. nutarimas Nr. 269 „Dėl įgaliojimų įgyvendinant Lietuvos Respublikos vadovybės apsaugos įstatymą suteikimo“;

19) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. kovo 14 d. nutarimas Nr. 278 „Dėl viešojo saugumo tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos nuostatų patvirtinimo“;

20) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. spalio 19 d. nutarimas Nr. 1099 „Dėl Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro, jo pavaduotojų ir jų šeimos narių asmens ar turto apsaugos užtikrinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;

21) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. gegužės 29 d. nutarimas Nr. 631 „Dėl gyvybiškai svarbių valstybės funkcijų sąrašo patvirtinimo“;

22) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. rugpjūčio 10 d. nutarimas Nr. 896 „Dėl Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos statuto patvirtinimo“;

23) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 11 d. nutarimas Nr. 1950 „Dėl kelių eismo taisyklių patvirtinimo“;

24) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. rugsėjo 29 d. nutarimas Nr. 1054 „Dėl valstybės ir Vyriausybės atstovo teismuose nustatymo“;

25) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. rugpjūčio 24 d. nutarimas Nr. 924 „Dėl žemės paėmimo visuomenės poreikiams taisyklių ir žemės paėmimo visuomenės poreikiams projektų rengimo ir įgyvendinimo taisyklių patvirtinimo“;

26) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarimas Nr. 385 „Dėl žemės reformos vykdymo kaimo gyvenamojoje vietovėje“;

27) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. gruodžio 14 d. nutarimas Nr. 1457 „Dėl valstybinio ginklų registro reorganizavimo į ginklų registro nuostatų patvirtinimo“;

28) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. lapkričio 9 d. nutarimas Nr. 1324 „Dėl tarpvalstybinio keitimosi DNR duomenimis, daktiloskopiniais duomenimis, transporto priemonių registracijos, jų savininkų ir valdytojų duomenimis ir informacija, susijusia su didelio masto tarpvalstybinio pobūdžio renginiais ar teroristinių nusikaltimų prevencija, tvarkos aprašo patvirtinimo“;

29) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. gegužės 12 d. nutarimas Nr. 343 „Dėl specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų patvirtinimo“;

30) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. spalio 20 d. nutarimas Nr. 1517 „Dėl įstaigų prie ministerijų“;

31) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006 m. kovo 9 d. nutarimas Nr. 241 „Dėl ekstremalių įvykių kriterijų patvirtinimo“;

32) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2009 m. liepos 8 d. nutarimas Nr. 725 „Dėl garantijų Respublikos Prezidentui Valdui Adamkui, nutrūkus jo įgaliojimams“;

33) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2009 m. birželio 17 d. nutarimas Nr. 633 „Dėl Lietuvos Respublikos teisėsaugos institucijų keitimosi informacija su kitų Europos Sąjungos valstybių narių teisėsaugos institucijomis taisyklių patvirtinimo“;

34) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. kovo 14 d. nutarimas Nr. 291 „Dėl Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos nuostatų patvirtinimo“;

35) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. gruodžio 6 d. nutarimas Nr. 1592 „Dėl skrydžių, kuriais vežami labai svarbūs asmenys, vykdymo tvarkos aprašo patvirtinimo“;

36) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. gegužės 14 d. nutarimas Nr. 590 „Dėl profesijų, darbų ir veiklos sričių darbuotojų bei transporto priemonių vairuotojų, buvusių kartu su nukentėjusiais ar ligoniais nelaimingų atsitikimų ar ūmaus gyvybei pavojingo susirgimo vietose ir privalančių suteikti jiems pirmąją pagalbą, sąrašo patvirtinimo, taip pat įstatymų nustatytų kitų asmenų kompetencijos šiais klausimais nustatymo“;

37) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1991 m. gruodžio 5 d. nutarimas Nr. 530 „Dėl asmenų draudimo valstybės lėšomis ir kompensacijų mokėjimo juos sužeidus arba jiems žuvus ryšium su tarnyba sąlygų“;

38) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. lapkričio 17 d. nutarimas Nr. 1341 „Dėl tarnybinių lengvųjų automobilių įsigijimo, nuomos ir naudojimo biudžetinėse įstaigose“;

39) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. gruodžio 27 d. nutarimas Nr. 1393 „Dėl Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo įgyvendinimo“;

40) Lietuvos Respublikos 2018 m. gruodžio 12 d. nutarimas Nr. 1300 „Dėl Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto įgyvendinimo“;

41) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2016 m. birželio 17 d. nutarimas Nr. VR-10RN/1-1RN-(RN) „Dėl vidaus reikalų sistemos institucijų, priskiriamų ginkluotosioms pajėgoms, parengimo Valstybės ginkluotajai gynybai veiksmų plano patvirtinimo“;

42) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. birželio 21 d. nutarimas Nr. 496 „Dėl Lietuvos Respublikos darbo kodekso įgyvendinimo“.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

Įstatymui įgyvendinti 2020 metais papildomų biudžeto lėšų nereikės. Nuo 2021 m. sausio 1 d. pradėjus vykdyti diplomatinių atstovybių užsienyje apsaugą, numatomas papildomas lėšų poreikis - 2 150 tūkst. eurų per metus.

13. Projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Negauta.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis

Reikšminiai projektų žodžiai yra „Vadovybės apsaugos tarnyba“, „valstybės pareigūnas“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Nėra.

Lietuvos Respublikos
vidaus reikalų viceministras
Česlovas Vulfas

2019-10-07

R. Karoblis
Raimundas Karoblis
Krašto apsaugos ministras